

Secció I.- COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

1.- Disposicions Generals PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

LLEI 9/1991, de 27 de novembre, reguladora del cànon de sanejament aigües.

Núm. 23452

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I.- L'article 45 de la Constitució recull el dret de tots a gaudir d'un medi ambient adequat i també el deure de conservar-lo i, paral·lelament, l'obligació dels poders públics de vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals, amb el fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i de defensar i restaurar el medi ambient, basant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva.

En matèria d'obres hidràuliques, i amb la finalitat de millorar i preservar la qualitat de les nostres aigües i el medi ambient, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears establí mitjançant Decret 42/1984, de 28 de maig, un règim d'ajudes a les corporacions locals en matèria de proveïment d'aigua i sanejament de nuclis urbans i, posteriorment, mitjançant el Decret 27/1989, de 9 de març (Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears n.º 40, de primer d'abril) creà l'Institut Balear de Sanejament (IBASAN), amb la finalitat de promoure, construir i explotar estacions depuradores d'aigües residuals.

Així mateix, per mitjà de la Llei 11/1989, de 22 de desembre, de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1990, es crea una "entitat autònoma de caràcter administratiu la finalitat institucional de la qual és l'exercici de totes les competències que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears tenguí assumides en matèria d'aigües, tant públiques com privades, i d'aprofitaments hidràulics i, en general, en tot allò que es refereix al domini públic hidràulic i a altres matèries relacionades amb el tema" (Disposició Addicional Onzena A) i per Decret 106/1990, de 13 de desembre (Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears n.º 5, de 10.01.1991) es regularen l'organització i règim jurídic de la Junta d'Aigües.

L'objecte de la present Llei és dotar la Comunitat Autònoma dels mecanismes de finançament adequats de les actuacions hidràuliques i garantir la implantació efectiva dels serveis de depuració d'aigües residuals i de proveïment dels nuclis urbans, amb la finalitat d'aconseguir una adequada defensa i restauració del medi ambient de les Illes Balears, en el marc constitucional i estatutari.

En efecte, la Constitució reconeix i garanteix (article 2) el dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions que integren la nació espanyola, que no seria efectiva sense l'oportuna autonomia financera garantida per l'article 156 de la mateixa Constitució.

Aquesta autonomia financera té com a principis bàsics, recollits en els articles 2 i 6 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, sobre Finançament de les Comunitats Autònomes, el de la possibilitat jurídica d'establir tributs propis i el de disposar de mitjans suficients per a fer front a les funcions que formen l'àmbit de les competències pròpies.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, reconeix expressament (article 54) l'autonomia financera de la Comunitat Autònoma per al desplegament i l'execució de les seves funcions, d'acord amb la Constitució, les Lleis Orgàniques reguladores de la matèria i l'Estatut mateix.

Així, per una banda, l'Estatut d'Autonomia (article 10, apartats 3, 4, 6 i 9) atribueix a la Comunitat Autònoma competència exclusiva en matèria d'ordenació del territori, obres públiques que no siguin d'interès general de l'Estat, règim d'aigües i aprofitaments hidràulics, canals i regatges, i també el foment i la promoció del turisme, i estableix a l'article 11, apartat 5, la competència de desplegament legislatiu i d'execució de la Comunitat Autònoma per a establir normes addicionals de protecció del medi ambient, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si n'era el cas, en els termes que aquesta estableixi.

D'altra banda, l'article 56 de l'Estatut d'Autonomia disposa que la Hisenda de la Comunitat és integrada, entre altres recursos, pels tributs propis que la Comunitat podrà establir i exigir, d'acord amb la Constitució i les Lleis, sempre que no recaiguin sobre fets imposables gravats per l'Estat (article 57).

II.- Amb la finalitat d'aconseguir el finançament adequat de les actuacions de la Junta d'Aigües, per mitjà de la present Llei s'estableix un cànon de sanejament d'aigües que, partint de la dada essencial que l'aigua és un bé escàs i de primera necessitat, permeti afrontar financerament el tractament unitari de tot el cicle d'aquesta:

Captació, distribució en alta, utilització, recollida de residuals, sanejament i posterior reutilització.

Així, el cànon es configura com a un tribut destinat al finançament de les actuacions de sanejament de l'aigua en els nuclis urbans, incloent-hi l'evacuació, el tractament i la reutilització de les aigües residuals i, en general, de tota la política hidràulica de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la recaptació del qual s'ha de destinar íntegrament a aquesta finalitat.

Hi ha una gran diversitat quant a la dotació d'infraestructures per a la depuració d'aigües residuals entre els diversos municipis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. També hi ha grans diferències entre les necessitats dels diversos municipis en aquesta matèria. Es considera, no obstant, que el problema de la degradació de la qualitat de les aigües és un problema social que afecta tots per un igual i que exigeix l'adopció de mesures eficaces que facin front al perill que recau sobre els escassos recursos hidràulics que hi ha, al dany ecològic derivat d'aquests i als riscs sanitaris conseqüents. Per això, el cànon creat s'inspira en els principis constitucionals d'igualtat, capacitat econòmica, generalitat, solidaritat i suficiència financera.

A causa de la peculiar configuració de les Illes Balears, del fet que la seva economia es basi en el turisme i de la pràctica inexistència d'indústries molt contaminants, es pot considerar que tots els abocaments d'aigües residuals tenen característiques tècniques similars, per la qual cosa són, en allò que és fonamental, susceptibles d'un mateix tractament jurídic tributari.

El cànon de sanejament s'aplica, doncs, als abocaments d'aigües residuals, tant als efectuats a xarxes de clavegueram públiques o privades, com als que s'efectuen directament al medi receptor natural.

Atès que la mesura més directa dels abocaments és representada pel consum d'aigua, el present cànon s'aplicarà a tots els consums d'aigua subministrats per les empreses o pels serveis municipals i també als consums captats d'aigües superficials o subterrànies que realitzin els mateixos usuaris.

Ara bé, les característiques poblacionals de les Illes que fan que aquestes augmentin extraordinàriament la població en determinades èpoques de l'any, obliguen a invertir en infraestructures molt superiors a les que serien necessàries en condicions normals. Seria injust que inversions especialment costoses en les depuradores necessàries a causa d'aquesta població flotant fossin finançades fonamentalment pels habitants de les Illes. Basant-se en aquesta idea de justícia, que exigeix tenir en compte les diverses situacions, juntament amb la quota variable s'estableix una quota fixa amb la finalitat d'equilibrar la contribució de la població flotant, de les indústries i dels habitants de les illes al finançament d'obres i serveis igualment necessaris per a tots.

Per altra banda, i per atendre al principi de capacitat econòmica consagrat a l'article 31 de la Constitució, s'estableix una bonificació del 75% de la quota fixa a favor del subministrament destinat a consum domèstic, quan la unitat familiar no disposi d'ingressos anuals superiors al salari mínim interprofessional multiplicat pel coeficient 1'25.

També per raons de caràcter econòmic i de caràcter social, s'estableix en la Llei una exempció respecte de l'aigua consumida en explotacions agrícoles i, per altra banda, un règim transitori de bonificacions, amb el fi d'evitar una càrrega excessiva sobre els usuaris que consumeixen l'aigua en aquelles zones que no gaudeixin d'un sistema de depuració.

III.- La Llei consta de set articles, ordenats en tres títols i també de sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries i una de final.

Sota la rubrica de "Disposicions Generals" el Títol I s'ocupa de la creació del cànon i també de fixar-ne el fet imposable, les exempcions, el pagament del tribut, els subjectes passius, la base imposable, la quota, la bonificació i la compatibilitat amb altres tributs.

Després de crear (article 1) el cànon com a tribut que grava l'abocament d'aigües residuals (article 2), davant les dificultats tècniques que suposaria gravar directament l'abocament i que en farien inviable pràcticament l'aplicació, el fet imposable es connecta amb el consum d'aigua en el ben entès que aquest representa el millor índex de la quantitat d'aigua abocada per cada usuari.

Definir així el fet imposable permet, a més, amb excepció dels supòsits de captació directa de les aigües superficials o subterrànies, considerar com a substitut del contribuent (articles 5 i 6) les entitats subministradores, amb la qual cosa resta considerablement reduït l'àmbit subjectiu del cànon, i se'n facilita la gestió amb vista d'una major eficàcia i, en conseqüència, s'asseguren els objectius que aquesta Llei persegueix.

La tècnica de la repercussió obligatòria garanteix que el cost d'aquest cànon no recaigui, tanmateix, sobre les entitats subministradores, sinó que aquestes han de traslladar la càrrega sobre els contribuents, els veritables subjectes passius econòmics, que són els usuaris de l'aigua, en incidir en l'objecte del tribut, això és, en l'abocament d'aigües residuals.

Per assegurar el bon funcionament del cànon s'ha previst que els transportistes que no puguin justificar haver satisfet el cànon a l'entitat subministradora en el moment d'adquirir l'aigua, es converteixin en autèntics subjectes passius substituïts del contribuent juntament amb el subjecte passiu substituït inicialment previst (article 6.2).

Amb caràcter general, la base imposable es determinarà en règim d'estimació directa (article 7) i únicament per a aquells supòsits en què, perquè no hi ha comptador o perquè no hi ha intervingut l'entitat subministradora, pugui resultar difícil determinar la base en règim d'estimació directa, es preveu un sistema d'estimació objectiva singular, basat en els principis d'igualtat, realitat, eficàcia i simplicitat.

Segons l'article 55 de la Llei General Tributària, la quota tributària podrà

determinar-se en funció del tipus de gravamen aplicable, segons quantitat fixa assenyalada a l'efecte en els textos legals pertinents, o bé, conjuntament, per ambdós procediments. Aquesta darrera, pels arguments de justícia exposats abans, és l'opció seguida per la present Llei, de manera que l'estructura del cànon resulta extremadament elemental, ja que consta de dues quotes (article 8), una de fixa, que es calcula per aplicació de les tarifes previstes per la Llei als elements tributaris corresponents (article 8.3), i una altra de proporcional, que s'obté aplicant a la base imposable (l'aigua mesurada en metre cúbics, article 7) una determinada quantitat en pessetes (article 8.2).

En defensa dels principis d'igualtat i solidaritat en el sosteniment de les despeses públiques, per una banda, l'article 10 regula la incompatibilitat del cànon amb contribucions especials, taxes o preus públics autonòmics destinats al finançament de les intervencions necessàries per a implantar i posteriorment explotar els sistemes generals. Aquest concepte comprèn la conducció de les aigües residuals des de les xarxes de clavegueram locals fins al seu abocament final, un cop que hagin estat tractades.

Amb idèntiques finalitats de generalitat així com de simplificació administrativa es preveu una exempció per a l'aigua destinada a explotacions agrícoles, ramaderes, forestals o mixtes (article 3), ateses les especials característiques d'aquest sector, a la vegada que, per tal de facilitar el compliment de les seves obligacions a les entitats subministradores, es trasllada a l'usuari de l'aigua la responsabilitat d'acreditar aquesta exempció mitjançant la sol·licitud oportuna (article 6.3).

En el Títol II, i sota la rúbrica de "Normes de gestió", es regulen la liquidació i els ingressos, les obligacions formals, la gestió i la inspecció, així com el règim de sancions i recursos.

Pel que fa a la liquidació i als ingressos, s'opta per la fórmula de la declaració-liquidació o autoliquidació pel subjecte passiu en els termes que reglamentàriament es determinin (articles 11 i 12).

Quant a les obligacions formals, la Llei es remet a la normativa reguladora de l'impost sobre el Valor Afegit, al Pla General de Comptes per a les Entitats Locals i al Codi de Comerç (article 13), sense perjudici de destacar que la comptabilitat de les entitats subministradores ha de ser suficientment expressiva per tal de precisar, en qualsevol moment, l'import del cànon repercutit o repercutible.

La gestió, la comprovació i la inspecció del cànon, així com la imposició de les sancions corresponents, s'encomanen, en harmonia amb la Llei 1/1986, de 5 de febrer, de Finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a la Conselleria d'Economia i Hisenda (article 14), i regeix en matèria de sancions i recursos el disposat a la Llei General Tributària i a les altres disposicions reguladores de la potestat sancionadora de l'Administració i dels recursos i reclamacions davant els òrgans econòmic-administratius de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (articles 15 i 16).

El Títol III de la Llei s'ocupa de la "Destinació i transferència" del cànon, i reitera, per la seva importància i transcendència, que el cànon de sanejament es crea per finançar les actuacions de política hidràulica de la Junta d'Aigües de Balears i, en conseqüència, les quantitats líquides recaptades per aquest concepte seran transferides en la seva totalitat al pressupost d'aquesta entitat, amb una periodicitat mensual, en els terminis i en la forma que reglamentàriament es determinin.

A l'àmbit de les Disposicions Addicionals, mereix especial esment la segona, relativa al dret dels ajuntaments i les entitats públiques que prestin el servei de depuració d'aigües residuals, a ser indemnitzats o compensats pels costos de conservació, manteniment, explotació i instal·lacions que suportin, en els termes que reglamentàriament es determinin.

Per últim, les Disposicions Transitòries estableixen un règim de bonificacions per a les zones que no comptin amb depuradora, amb la finalitat d'evitar una càrrega excessiva sobre els seus usuaris residents.

TÍTOL I.- DISPOSICIONS GENERALS.

ARTICLE 1.- Creació del cànon de sanejament d'aigües.

S'estableix un cànon de sanejament d'aigües com a exacció de dret públic exigible en tot el territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al finançament de les actuacions de política hidràulica que realitzi la Junta d'Aigües de Balears.

ARTICLE 2.- Fet imposable.

El fet imposable és constituït per l'abocament d'aigües residuals manifestat a través del consum real, potencial o estimat d'aigües de qualsevol procedència, amb excepció de les aigües pluvials recollides en aljubs o cisternes.

ARTICLE 3.- Exempció.

1.- En serà exempt l'abocament d'aigües residuals realitzat per les explotacions agrícoles, ramaderes, forestals o mixtes i també l'aigua destinada als serveis públics d'extinció d'incendis.

2.- Reglamentàriament, havent escoltat la Conselleria d'Agricultura i Pesca, es determinarà què s'ha d'entendre per explotació agrícola, ramadera, forestal o mixta, a efectes d'aplicació d'aquesta exempció, i quin ha de ser el procediment pel qual la Conselleria d'Economia i Hisenda la reconegui, a sol·licitud del contribuent.

ARTICLE 4.- Meritació.

La meritació es produeix en el moment del subministrament de l'aigua o en el de l'obtenció d'aquesta en els supòsits de captació directa per a consum propi.

ARTICLE 5.- Contribuent.

El contribuent és el consumidor de l'aigua. Es considera com a tal el titular del contracte de subministrament o qui, per qualsevol altre mitjà, adquireixi l'aigua per a consum directe.

ARTICLE 6.- Substitut del contribuent.

1.- Són obligades a ingressar el cànon de sanejament, en concepte de substituïts del contribuent, les persones o les entitats que subministrin l'aigua. A tals efectes, aquestes tenen l'obligació de cobrar als usuaris el cànon de sanejament, repercutint-lo en factura separadament de qualsevol altre concepte. L'obligació d'ingrés del cànon de sanejament neix en el moment de la facturació de l'aigua al client.

2.- L'obligació establerta a l'apartat anterior recaurà sobre els transportistes de l'aigua, que no hagin satisfet el cànon de sanejament a l'entitat subministradora d'aquesta. La satisfacció per part dels transportistes del cànon de sanejament a l'entitat subministradora de l'aigua s'ha d'acreditar mitjançant la factura corresponent en la qual consti la repercussió expressa.

3.- En el cas de les exempcions previstes a l'article 3 d'aquesta llei, el substitut del contribuent resta exonerat de l'obligació de repercutir sempre que l'usuari li acrediti, en la forma que reglamentàriament es determinarà, la pertinença de l'aplicació d'alguna exempció.

ARTICLE 7.- Base imposable.

1.- La base imposable per a la determinació de la quota variable és constituïda per l'aigua consumida mesurada en metres cúbics.

2.- La base imposable es determinarà en règim d'estimació directa.

3.- En els supòsits de captació directa, la base imposable podrà determinar-se en règim d'estimació objectiva singular mitjançant la utilització dels signes, índexs o mòduls que es determinin reglamentàriament.

ARTICLE 8.- Quota.

1.- La quota del cànon de sanejament serà constituïda per la suma de la quota variable i la quota fixa.

2.- La quota variable serà de 24,50 pessetes el metre cúbic.

3.- La quota fixa es determinarà mitjançant l'aplicació dels corresponents elements tributaris d'acord amb les TARIFES MENSUALS següents:

A.- Tarifa domèstica:

Per cada habitatge.....320 pessetes.

B.- Tarifa industrial:

B.1.- Tarifa hotelera:

B.1.1.- Per cada plaça en establiment hotelier o similar, de 5 estrelles o categoria equiparable.....320 pessetes.

B.1.2.- Per cada plaça en establiment hotelier o similar, de 4 estrelles o categoria equiparable.....240 pessetes.

B.1.3.- Per cada plaça en establiment hotelier o similar, de 3 estrelles o categoria equiparable.....160 pessetes.

B.1.4.- Per cada plaça en establiment hotelier o similar, de 2 estrelles o categoria equiparable.....120 pessetes.

B.1.5.- Per cada plaça en establiment hotelier o similar, de 1 estrella o categoria equiparable..... 80 pessetes

B.2.- Restaurants, cafeteries i bars:

B.2.1.- Per cada establiment on es desenvolupi indústria de restaurant 2.400 pessetes.

B.2.2.- Per cada establiment on es desenvolupi indústria de cafeteria 1.600 pessetes.

B.2.3.- Per cada establiment on es desenvolupi indústria de café o de bar, amb i sense servir menjars.....1.000 pessetes.

Les quotes d'aquesta tarifa tenen caràcter de tarifa mínima, essent només aplicables quan la quota que correspongui a aquestes indústries, segons els di-

ferents calibres de comptadors d'aigua de la tarifa B.3 siguin inferiors. En el cas contrari se'ls aplicarà la tarifa B.3.

B.3.- D'altres activitats comercials, industrials, professionals o econòmiques en general, no compreses en les tarifes anteriors:

B.3.1.- Amb comptador de calibre no superior a 10 mms.....400 pessetes.

B.3.2.- Amb comptador de calibre superior a 10 mms. i que no passi de 13 mms., 1.000 pessetes.

B.3.3.- Amb comptador de calibre superior a 13 mms. i que no passi de 20 mms., 1.600 pessetes.

B.3.4.- Amb comptador de calibre superior a 20 mms. i que no passi de 25 mms., 4.800 pessetes.

B.3.5.- Amb comptador de calibre superior a 25 mms. i que no passi de 30 mms., 8.000 pessetes.

B.3.6.- Amb comptador de calibre superior a 30 mms. i que no passi de 40 mms., 12.000 pessetes.

B.3.7.- Amb comptador de calibre superior a 40 mms. i que no passi de 50 mms., 24.000 pessetes.

B.3.8.- Amb comptador de calibre superior a 50 mms. i que no passi de 80 mms., 60.000 pessetes.

B.3.9.- Amb comptador de calibre superior a 80 mms.....70.000 pessetes.

C.- Quan en un mateix local coincideixin distintes activitats, s'aplicarà per a totes elles la tarifa més elevada.

4.- Les quotes especificades als apartats anteriors són incompatibles entre si.

5.- Tant la quota variable regulada en el número 2 d'aquest article, com les tarifes establertes en el número 3, podran ser modificades per les Lleis de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

ARTICLE 9.- Bonificació.

1.- S'estableix una bonificació del setanta-cinc per cent de la quota fixa corresponent a habitatges quan el contribuent no disposi d'ingressos anuals atribuïbles a la unitat familiar superiors al salari mínim interprofessional multiplicat pel coeficient 1,25.

Als efectes de l'aplicació de la bonificació esmentada, quan en una unitat familiar es reuneixi més d'un ingrés, el més elevat es computarà pel seu valor íntegre i, els restants ingressos de la unitat familiar pel cinquanta per cent del seu valor.

2.- La bonificació es farà efectiva mitjançant el descompte en cada rebut de les quantitats que siguin procedents.

3.- Reglamentàriament s'establiran els requisits per a la justificació dels ingressos anuals de la unitat familiar.

ARTICLE 10.- Compatibilitat i incompatibilitat amb altres exaccions.

1.- El cànon de sanejament és compatible amb qualsevol altra exacció, que pugui recaure sobre l'aigua, sempre que no gravi el mateix fet imposable. En particular és compatible amb la taxa de clavegueram.

2.- No obstant el disposat a l'apartat anterior, el cànon serà incompatible amb la imposició de contribucions especials autonòmiques destinades a finançar instal·lacions i obres de depuració -entenen dins aquestes les de transvassament d'aigües residuals des de la xarxa de clavegueram fins a l'estació depuradora-, així com amb qualsevol taxa o preu públic autonòmic destinat a costejar l'explotació, la conservació i el manteniment, de les referides instal·lacions.

TÍTOL II.- NORMES DE GESTIÓ.

ARTICLE 11.- Liquidació i ingressos.

El cànon s'ingresarà mitjançant el sistema de declaració-liquidació formulada pel substitut del contribuent en els terminis i les formes que es determinin reglamentàriament.

ARTICLE 12.- Ingrés directe pel consumidor.

Reglamentàriament es determinarà el procediment per a l'ingrés directe pel consumidor del cànon de sanejament en els casos en què aquest no obtingui l'aigua de cap empresa subministradora o transportista.

Es considerarà que passa així quan el consumidor no estigui connectat a

la xarxa de proveïment d'aigües i no aporti les factures amb el cànon de sanejament repercutit, si afirma que la rep d'algun particular o transportista.

En aquests casos la base imposable es determinarà pel procediment d'estimació objectiva singular, amb aplicació dels signes, els índexs o els mòduls que es determinin reglamentàriament, basats en els principis de realitat, eficàcia i simplicitat, de manera que es garanteixi la igualtat entre tots els contribuents.

Reglamentàriament es podrà establir que en aquests supòsits es realitzi conjuntament l'ingrés del cànon corresponent a un període de fins a un any natural.

ARTICLE 13.- Obligacions formals.

1.- Sense perjudici del que s'estableix en el Codi de Comerç i en la normativa de l'Impost sobre el Valor Afegit, la comptabilitat dels substituïts del contribuent haurà de permetre determinar, en tot moment, amb precisió, l'import del cànon de sanejament pertinent i també el compliment per aquests de l'obligació de repercussió.

En general, seran aplicables als substituïts del contribuent les obligacions formals, registrals i de facturació, regulades a la normativa de l'Impost sobre el Valor Afegit.

2.- Quan l'entitat subministradora sigui l'Administració local, el cànon repercutit als usuaris i també l'ingrés a la Comunitat Autònoma, es comptabilitzaran en compte específic d'acord amb el Pla General de Comptes per a les Entitats Locals, aprovat pel Ministeri d'Economia i Hisenda en desplegament de l'article 184.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, sobre Hisendes Locals.

ARTICLE 14.- Gestió i inspecció.

La gestió, la comprovació i la inspecció del compliment de les obligacions establertes en aquesta Llei i també la imposició de les sancions procedents, correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

ARTICLE 15.- Sancions.

Les infraccions tributàries seran qualificades i sancionades d'acord amb el que es disposa a la Llei General Tributària i a les altres disposicions complementàries o concordants que regulen la potestat sancionadora de l'Administració Pública en matèria tributària.

ARTICLE 16.- Recursos.

Contra els actes administratius en aquesta matèria es podrà interposar amb caràcter potestatiu, recurs de reposició o directament reclamació davant els òrgans econòmic-administratius de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

TÍTOL III.- DESTINACIÓ I TRANSFERÈNCIA

ARTICLE 17.

1.- El cànon de sanejament es destinarà íntegrament al finançament de les actuacions de política hidràulica que realitzi la Junta d'Aigües de Balears.

2.- Els ingressos pressupostats per cànon de sanejament seran transferits totalment, havent-ne deduït els costos de gestió, al pressupost de la Junta d'Aigües de Balears, amb periodicitat mensual, en els termes que reglamentàriament es determinin.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA.

S'autoritza el Govern perquè, a proposta dels Consellers d'Economia i Hisenda i d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, dicti les disposicions necessàries per aplicar i desplegar aquesta Llei.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA.

Els Ajuntaments i demés entitats públiques que prestin el servei de depuració d'aigües residuals tendran dret a ser indemnitzats pels costos de conservació, manteniment, explotació i instal·lació que suportin, en la forma i sota les condicions que reglamentàriament aprovi el Govern de la Comunitat Autònoma. Aquesta Disposició general serà dictada a proposta del Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, previ l'informe de la Junta d'Aigües de Balears.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA.- Creació de llocs de treball.

1.- Per a la gestió, la comprovació i la inspecció del tribut, s'aprova la relació de llocs de treball següents, afectes a la Direcció General d'Hisenda.

A) Serveis Centrals:

- 1 Cap de Servei: grup A.
  - 1 Cap de Negociat: grup B.
  - 1 Administratiu: grup C.
  - 2 Auxiliars Administratius: grup D.
- ##### B) Servei Territorial de Menorca:
- 1 Administratiu: grup C.

C) Servei Territorial d'Eivissa i Formentera:

- 1 Administratiu: grup C.

2.- Per a la inspecció, la vigilància i el control dels aprofitaments hidràulics subjectes al fet imposable del cànon de sanejament i altres matèries relacionades, afectes a la Junta d'Aigües de Balears, s'aprova la relació de llocs de treball següent:

- 1 Cap de Servei: grup A.
- 1 Cap de Secció: grup A o B.
- 1 Cap de Negociat: grup B.
- 1 Administratiu: grup C.
- 2 Auxiliars Administratius: grup D.
- 3 Vigilants, amb residència a Mallorca.
- 1 Vigilant, amb residència a Menorca.
- 1 Vigilant, amb residència a Eivissa.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL QUARTA.- Normes supletòries.

Tendran caràcter supletori de les disposicions contingudes en la Llei present, la Llei General Tributària i les disposicions generals de Dret Administratiu i també els preceptes de Dret comú.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL CINQUENA.- Premis de recaptació.

El Consell de Govern podrà establir premis de recaptació a favor dels Ajuntaments o/i del substitut del contribuent.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA.

Les inversions realitzades pels Ajuntaments en instal·lacions depuradores i col·lectors, costejades totalment o parcialment pel propi Ajuntament, seran compensades en funció del valor de cada una de les inversions, les tarifes pagades per aquest concepte pels usuaris, les taxes, les contribucions especials o d'altres exaccions equivalents.

El mateix tractament es donarà a empreses i a particulars.

Per tenir dret a les compensacions, els col·lectors i depuradores han de mantenir-se en un estat normal de conservació.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA.

S'estableix una bonificació del cinquanta per cent sobre les quotes devengades en el sòl urbà, en aquelles zones que no comptin amb depuradora en servei.

En sòl no urbanitzable, s'aplicarà una bonificació del cinquanta per cent sobre les quotes.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA.

En el termini màxim de tres anys des de l'entrada en vigor de la Llei present, el Govern de la Comunitat Autònoma presentarà al Parlament un Projecte de Llei de modificació de la tarifa domèstica, article 8.3.A, on es tindrà en compte el valor cadastral dels habitatges.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA.

Els Ajuntaments adequaran les seves Ordenances fiscals immediatament després de la promulgació de la Llei present, per tal de fer efectiu el que disposa el seu article 10.1. A tal efecte, el Govern de la Comunitat Autònoma els prestarà l'assessorament tècnic i jurídic corresponent.

DISPOSICIÓ FINAL.

La Llei present entrarà en vigor el dia primer de gener de mil nou-cents noranta-dos.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a vint-i-set de novembre de mil nou-cents noranta-u.

EL PRESIDENT,

Signat: Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques i

Ordenació del Territori,

Signat: Jerónimo Sáiz Gomila

— o —

(561)

2.- Autoritats i Personal Nomenaments, situacions i incidències

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS

RESOLUCIÓ de la Consellera de Cultura, Educació i Esports de dia 28 de novembre de 1991, per la qual es nomenen els membres de la Comissió Mixta Comunitat Autònoma-Diòcesi de les Balears sobre Patrimoni Cultural de l'Església Catòlica.

Núm. 22763

Des de 1985 la política de protecció i promoció del patrimoni històric de titularitat de l'Església Catòlica s'ha conduït amb l'assessorament de la Comissió Mixta Comunitat Autònoma-Diòcesi de l'Església Catòlica a les Balears creada mitjançant conveni d'ambdues institucions el 26 d'abril de 1985.

Tenint en compte que el reglament de l'esmentada comissió en designa el conseller de Cultura i el director general de Cultura com a membres nats, d'acord amb les designacions efectuades pels tres prelats de les Balears, per a la present legislatura, tenc a bé de dictar la següent,

RESOLUCIO

Per actuar com a membres de lliure designació de la Comissió Mixta Comunitat Autònoma- Diòcesi de l'Església Catòlica a les Balears, tenc a bé de nomenar els següents senyors,

a) Com a representants de les diferents Diòcesis.

- L'Excm. i Rvdm. Sr. Francesc X. Ciuraneta i Aimí, Bisbe de Menorca, el qual ostentarà la co-Presidència d'acord amb allò disposa l'article 4 del Reglament.

- Rvdm. Sr. Josep Ribas Riera, rector de la Parròquia de St. Vicenç d'Eivissa.

- El M.I. Sr. Jaume Cabrer Lliteras, delegat diocesà del Bisbat de Mallorca, el qual actuarà com a secretari per la part eclesiàstica.

b) Com a vocals per la part eclesiàstica.

- El Sr. Gabriel Julià Seguí.

- El Sr. Josep Mari Mari

- El Revd. Sr. Joan Rosselló Lliteras, arxiver diocesà de Mallorca.

- El Sr. Sebastià Gamundí Boscana, arquitecte.

c) Com a vocals per part autonòmica.

- El Sr. Guillem Rosselló Bordoy, director del Museu de Mallorca.

- El Sr. Antoni Mut Calafell, director de l'Arxiu del Regne de Mallorca.

- La Sra. Catalina Ferrando Ballester, cap del Servei de Patrimoni Històric.

- El Sr. Guillem Daviu Pons, tècnic de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, el qual actuarà com a secretari per la part autonòmica.

Donada a Palma de Mallorca, a dia vint-i-vuit de novembre de mil nou-cents-noranta-u.

LA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS

St.: Maria Antònia Munar i Riutort.

— o —

(44)

2.- Autoritats i Personal Oposicions i Concurs

CONSELLERIA DE LA FUNCIO PÚBLICA

RESOLUCIÓ de dia 5 de desembre de 1991 del Conseller de la Funció Pública per la qual s'aprova la llista provisional d'aspirants exclosos a les proves selectives convocades per resolució de dia 1 d'octubre de 1991 (BOCAIB n° 127 de 10 d'octubre de 1991).

Núm. 22894

Acabat el termini de presentació de sol·licituds que estableix la base 3.1 de la convocatòria de dia 1 d'octubre de 1991 (BOCAIB n° 127 de 10 d'octubre de 1991) i d'acord amb allò que estableix la base 4.1 d'aquesta resolució, l'Hble. Sr. Conseller de la Funció Pública

RESOL:

Primer.- Aprovar i publicar la llista provisional d'aspirants exclosos a les proves selectives per a cobrir una plaça d'oficial 1º jardiner (Palma) per al torn de promoció interna i una plaça d'oficial 2º conductor (Eivissa), una plaça d'oficial 1º jardiner (Palma), una plaça d'oficial 2º jardiner (Palma), una plaça d'oficial 2º mecànic (Palma), una plaça d'oficial 1º pintor (Palma), dues places de peó (Palma), una plaça de vigilant d'explotació (Eivissa), una plaça d'oficial 2º Carreteres (Palma) i una plaça d'encarregat de taller (Palma), de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori de la CAIB, per al torn lliure, amb caràcter de laboral fix, que són els que figuren a l'annex I d'aquesta resolució. Igualment els motius d'exclusió figuraran a l'esmentat annex.

Segon.- En compliment de l'art. 71 de la Llei de Procediment Administratiu i de l'art. 13 del conveni col·lectiu del personal laboral de la CAIB, el termini d'esmena de les causes d'exclusió serà de 10 dies a partir del següent d'aver-se publicat la llista provisional d'exclosos en el BOCAIB.

A Palma de Mallorca, a 5 de desembre de 1991.

EL CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA,